

eneste Røbet, thi jeg regner ikke Flaadens Officerer med til Roffardisfarerne. (En Stemme: Det er dog Sømand). Ja, det er ganske vist, men de er ikke af den Slags Sømand. Vi ville jo dog ikke stoppe Marinens Side, værtimod, de have Lov til at gjøre alle de Kunstner, som de ville. (Udbrydelse). Ja, der have vi det, mine Herrer, og hvad gjøres der nu ved denne Lov overfor den Masse af Ulykker, som ster allevegne ved Uforsigtighed ved Færdsel med Vaade? I min Hjemstaar hænder det hver fjortende Dag, at Noget drukner, fordi Folk ere tagne ud i smaa Søller og ere uforsigtige med at fare over til en Ø, men heri Loven er der jo ikke Tale om nogen Garanti for den Slags Ting. Der er ikke Tale om, at Skibsinpektøren skal passe paa disse Søller, lige saa lidt som der er Tale om, at Politiet skal passe paa Bognene paa Landeveien. Dette kommer helt udenfor Loven, og altsaa der, hvor Faren er, er der ingen Skibsinpektører, og der, hvor man vil have Skibsinpektører i de indenlandske Farvande, er der ingen Fare. Man siger, at man dog skal begynde et Sted; ja, det er jo netop det Karakteristiske for de Herrer Landbrugere, at de ikke ville begynde med Noget, som vedrører dem selv, medens man derimod nok vil gjøre et Forsøg med Søfarten, som ikke er repræsenteret her. De Herrer Landbrugere, som selv have Hovedmagten i Lovgivningsager, skulle nok sørge for, at man ikke kommer deres Interesser for nær, og hvis de ikke sørge derfor, saa bære de sig i hvert Fald ikke klogt ad; men hvad har Søfarten faaet ved dette naadige Things Hjælp gennem den nuværende Regjering, trods den gode Billie? (Bust: Hvad har det ærede Medlem selv gjort for Skibsfarten?) Jeg har gjort, hvad jeg kunde, men hvad har man formaaget at sætte igennem med Hensyn til Lettelse af Skibsfartens Tryk og Byrder overfor en Regjering, hvoraf den høitærede Indenrigsminister er Medlem? Naar man undtager Bortkastelsen af den indenlandske Skibsafgift, som jo ikke betyder Stort, saa bliver det kun et Minus. Naar man paa den ene Side ser hen til, at man ikke vil hjælpe den mest tryktede Næring frem, og naar man paa den anden Side ser hen til det Urimelige, som der vilde være i, at man kunde spærre Landmandens Færdsel, hans Heste og Bogne efter Behag og efter enhver Politibetjents Nykker, saa ville de Herrer kunne se, hvorledes Skibsfarten er filllet. Der-næst blev der sagt, at man længtes efter denne Lov. Hvem længtes efter den? Jeg havde nær sagt Blæksprutterne, de Folk, der skrive i Bladene — thi det er jo moderne at raabe Alf og Be, — men jeg har aldrig hørt, at Søfolk her i Landet have længtes efter denne Lov. Der har ganske vist staaet Noget derom i Feuilletonerne i Bladene? Ganske vist var der ogsaa her i Thinget et stort Numer desangaaende for nogle Aar siden, men

jeg var ikke med til at opføre det. Altsaa, jeg vil i Modsætning til, hvad man holder paa fra den anden Side, sige: Paa enelig paa, at Undringsforslaget under Nr. 2 bliver vedtaget, thi naar dette Forslag ikke bliver vedtaget, saa gjøre de Herrer Alt, hvad de kunne for at ødelægge den Gren af Danmarks Befolkning, som fører vort Navn videst om Lande.

Paulsen: Jeg skal begynde med at imødegaa en Udtalelse af det ærede Medlem fra Trø (Steenstrup), en Udtalelse, som ganske sikkert blev rettet senere, og som vistnok heller ikke var ment paa den Maade, som Ordene faldt. Jeg skal derfor indskrænke mig til at sige med Hensyn dertil, at, om der end kan være noget Sandt i, at den militært opbragne Søofficer ikke er saa godt inde i de praktiske Forhold med Hensyn til Roffardiseilads paa længere Toure og navnlig med Hensyn til Bestuvningen af Lasten og den Slags Ting, saa kan ialtsald denne Henvisning heldigvis ikke ramme mig, thi jeg har været privat Dampskibsfører i 6 Aar. Jeg had egentlig om Ordet, for at udtrykke min Glæde over, at jeg idag, efter med levende Interesse at have fulgt den høitærede Ministers Foredrag, er kommen til en anden Anskuelse end den, jeg var af igaar. Igaar endte jeg med at udtale, at jeg desværre frygtede for, at enten blev Beslutningsspørgsmaalet staaende i Lovforslaget, eller vi fik ingen Lov. Denne Mening har jeg ikke idag. Efter de Udtalelser, som idag faldt fra den høitærede Minister, er jeg kommen til det Resultat, at den Udtalelse, som faldt idag fra den høitærede Minister om, at Loven ikke vil faae den Være, at have den høitærede Ministers Underskrift, saafremt Beslutningen ikke vedbliver at staa i Lovforslaget, ikke er saa alvorlig ment, som den syntes at være, og jeg støtter da denne min Udtalelse derpaa, at Ministeren selv henstillede til Thinget, om Thingets Medlemmer virkelig fandt det rigtigt, at, fordi — for at bruge om trent samme Eksempel, som den høitærede Minister brugte — man ikke kan fange alle Tyve . . . den høitærede Minister forlader nu Salen, men jeg skal dog imidlertid fortsætte, skjøndt det var mig kjerere at høre den høitærede Minister udtale, om min Logik er rigtig eller ikke. Den høitærede Minister henstillede Sagen til Thingets Medlemmer, om de ansaa det for rigtigt, at man, fordi man ikke kunde fange alle Tyvene, derfor lod alle løbe, og den høitærede Minister udtalte ogsaa, at naar Loven ikke kom ud, gif det her, som det saa ofte er gaaet ved andre Leiligheder, saa lod man Folk drukne, indtil der engang kom en ny Lov. Denne Udtalelse af den høitærede Minister samstemmer jeg selvfølgelig med; men Lovforslaget indeholder jo to Hovedaffnit; det ene angaar Tilsyn med Skibets Skrog og Reising, det andet angaar Tilsyn med dets